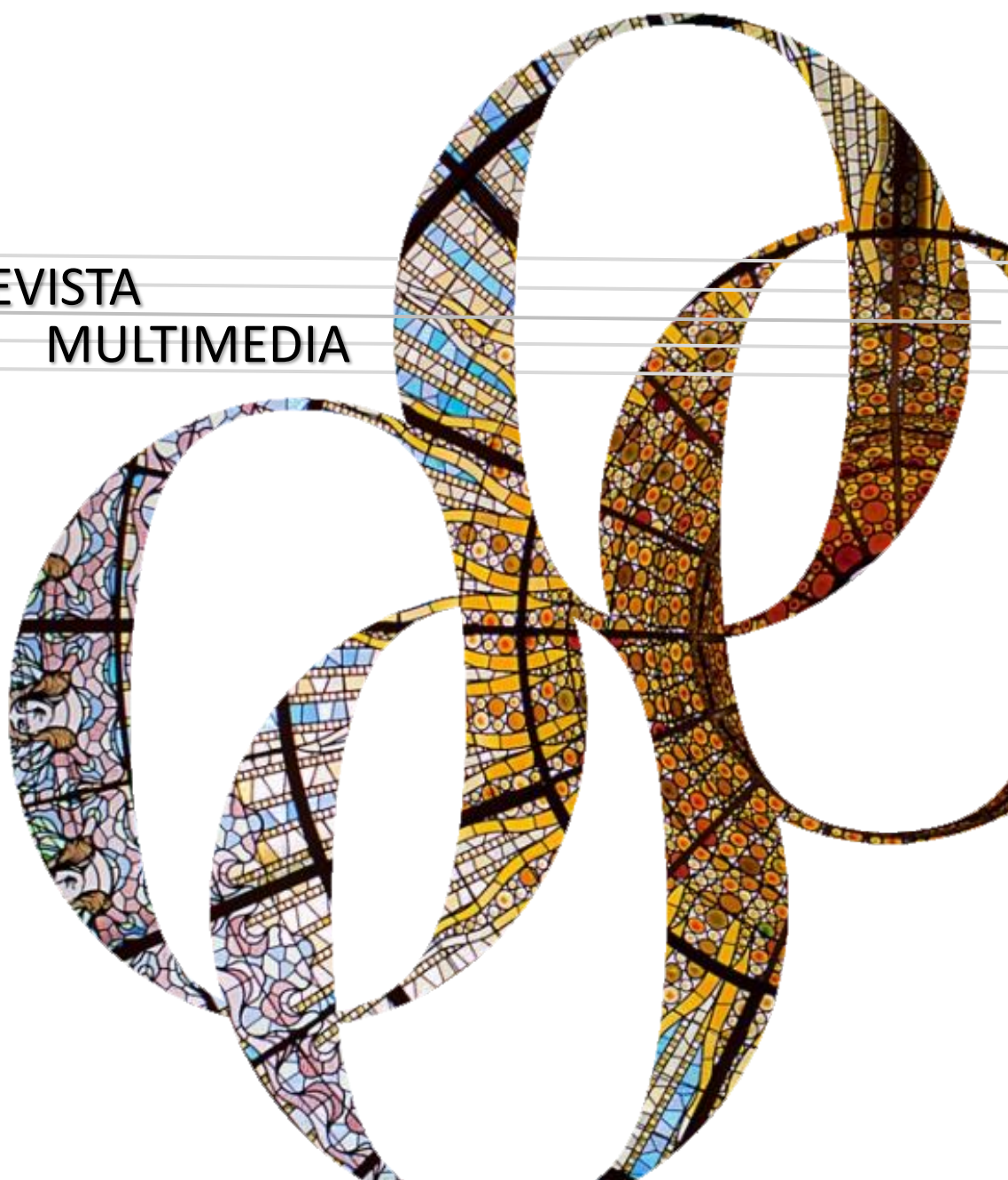

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

REVISTA
MULTIMEDIA

► 3 Febrero, 2015

MÚSICA I ART

Perejaume farà ballar una alzina al Palau de la Música

X.C.
BARCELONA

Diu Perejaume que l'alzina és "l'arbre més humil que existeix". Tanmateix l'artista de Sant Pol de Mar l'ha convertit en una obra d'art singular al Palau de la Música. Serà la protagonista d'*Alzina muntanera*, una acció plàstica amb música composta per a l'ocasió per Pascal Comelade. Tot plegat és una invitació a desdibuixar els límits entre l'art i la natura per sorprendre i meravellar amb senzillesa.

L'alzina de Perejaume és un arbre de gairebé cinc metres d'altura que un camió va portar fins al Palau

L'artista Perejaume mentre un camió descarregava ahir l'alzina al Palau de la Música. PERE VIRGILI

de la Música, on avui *debutarà* per tancar el concert del Quartet Qvixote, la formació catalana fundada l'any 2006 i integrada pels violinistes Daniel Cubero i Maria Sanz, el viola Bernat Bofarull i el violoncel·lista Amat Santacana.

El Quartet Qvixote, el grup resident al Conservatori Superior de Música del Liceu i al Teatre Principal de Sabadell, actua dins del cicle *Intèrprets catalans* del Palau, i interpretarà un programa dividit en dues parts. En la primera tocaran tres peces de joventut de Benjamin Britten, *Tres divertimenti per a quartet de corda*, i el *Quartet en si bemoll major, op. 50 núm. 1*, que Haydn va dedicar a Frederic Guillem II de

Prússia. I en la segona part interpretaran l'espíritual *Summa* d'Arvo Pärt i el *Quartet de corda núm. 1, Sonata a Kreutzer* de Janáček, una composició inspirada en la novel·la homònima de Tolstoi.

L'*Alzina muntanera* forma part de les propostes interdisciplinàries impulsades des de fa tres anys per la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana, i que en temporades anteriors va relacionar la música amb obres de Bill Viola, Antoni Tàpies, Louise Bourgeois, Eulàlia Valldosera i Pina Bausch. Aquest any el diàleg artístic es completa amb una mostra d'escultures de Joan Miró i una filmació d'Eugenio Ampudia feta al Palau de la Música. ■

► 3 Febrero, 2015

MÚSICA PALAU

¿ES POSIBLE CONMMOVER A UN ÁRBOL?

Una encina 'entra' en el Palau de la Música como parte de una acción artística de Perejaume y el Quartet Qvixote

ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

«¿Es posible conmover a un árbol?». Ésta es la pregunta que se formuló a sí mismo el artista Perejaume, cuando el Palau de la Música Catalana le invitó a estar presente en su temporada 2014-15. Y la respuesta, que naturalmente fue sí, comenzó a materializarse en la mañana de ayer cuando una joven encina, de seis metros de alto y unos 300 kilos de peso, entró volando por el balcón de las columnas, atravesó limpiamente la Sala Lluís Millet, cruzó la platea y acabó instalada en mitad del modernista escenario.

La segunda parte de esta historia tendrá lugar esta noche cuando, al término del concierto que ofrecerá el juvenil y ya prestigioso Quartet Qvixote, el árbol «baile» al compás de la música que ha compuesto especialmente para la ocasión el inclasificable Pascal Comelade.

La acción artística, que lleva el título de *Alzina Muntanera*, se enmarca dentro de ese diálogo con las artes plásticas que el Palau viene cultivando en los últimos años, y que ya le ha llevado a colaborar con artistas como Bill Viola, Antoni Tàpies o Pina Bausch en temporadas anteriores. Este año la apuesta es por Perejaume, Eugenio Ampudia y Joan Miró, bajo una común temática, el tema del sueño.

«El Palau de la Música es un entorno surreal, un jardín de las Hespérides, una enorme fantasía. De allí que, este año, nuestra idea sea prolongar ese sueño de Domènech i

Perejaume, ayer, en el momento en el que una encina de 300 kilos entró por la ventana al Palau. JOAN MANUEL BALIELLAS

Montaner a través de artistas como Perejaume, un creador al que le gusta mucho el tema de la naturaleza y el Modernismo», comenta Víctor García de Gomar, director artístico adjunto de la sala, quien define la arbórea intervención como «una pro-

puesta sutil, con una fuerte carga simbólica, que desdibuja los límites entre arte y naturaleza, entre sueño y realidad».

El reto, al parecer, no fue fácil para Perejaume. «Es difícil añadir más cosas en el Palau. Por eso me pare-

ció que lo que tenía más sentido era hacer algo que entrara a formar parte del concierto. Y así se me ocurrió pedir a Pascal Comelade que hiciera una pieza para hacer bailar a la encina. Además, yo creo que es una buena compañía para un cuarteto, cuyos

instrumentos son todos de madera». La actuación del Quartet Qvixote, segundo concierto del ciclo que el Palau dedica a los *Intèrprets Catalans*, oficiará de prelude a la acción plástica, cuyos prolegómenos mantuvieron ayer en vilo al personal del Palau, mientras el vegetal hacía su entrada por todo lo alto en la sala de conciertos.

Felizmente instalado en el escenario, esta noche acompañará la actuación del cuarteto, que ofrecerá un programa que incluye los *Tres divertimenti, per a quartet de corda*, de Britten; el *Cuarteto en si bemol mayor, Op. 50*, de Haydn; la contemplativa *Summa*, de Arvo Pärt, y el *Cuarteto de cuerda n.º 1 'Sonata a Kreutzer'*, de Leos Janáček. Y como colofón, la *Alzina Muntanera*, de Comelade, obra de duración incierta y sonoridad claramente identificable con la peculiar estética de su autor.

«No hay instrumentos de juguete, pero la música tiene algo de eso. Es una música muy plácida, que se va repitiendo como un mantra», afirma Amat Santacana, violonchelista de la formación, y con esa música, la encina traída de Sils, bailará. Al menos, eso es lo que prometen artistas y responsables de la institución musical.

Tras la acción de Perejaume, está prevista una intervención del madrileño Eugenio Ampudia así como una gran exposición dedicada a las esculturas de Antoni Miró. «El espacio del Palau de la Música Catalana es algo más que un espacio de exhibición musical», concluye García de Gomar.

► 3 Febrero, 2015

Convergència, acosada por la corrupción, promete otro plan de transparencia

Los políticos procesados no irán a las listas, pero sí podrán hacerlo los imputados

MIQUEL NOGUER
Barcelona

Los escándalos de corrupción que asuelan Convergència Democràtica tanto en los juzgados como en el Parlament de Catalunya obligaron ayer a esta formación a prometer un nuevo plan de transparencia a modo de cortafuegos de los casos *Pujol*, *ITV*, *Palau* y otros. La cúpula del partido aprobó suscribir un convenio con la entidad Transparencia Internacional para combatir "preventivamente y punitivamente cualquier tipo de corrupción política, económica y social". El plan, sin embargo, es incompleto, puesto que permitirá, por ejemplo, que políticos imputados sigan formando parte de las listas y que la fundación del partido, Catdem, siga recibiendo dinero de empresas.

El convenio permitirá que Transparencia Internacional, una entidad que ha destacado los últimos años por fiscalizar la transparencia de todo tipo de Ad-

Este detalle no es menor, puesto que, en teoría, podrían figurar políticos procesados de Unió Democràtica en una lista avalada por CiU. Ello podría darse, por ejemplo, en Cercs (Barcelona), donde el alcalde, de UDC, ha sido condenado e inhabilitado por un caso de corrupción urbanística, sigue en el cargo y no ha aclarado si volverá a presentarse. Convergència dijo ayer que casos como este deberían estudiarse, aunque

fuentes de la dirección de Unió dieron por hecho que este alcalde no volverá a presentarse.

Otro caso que podría darse en estos momentos es que el diputado Xavier Crespo, imputado por recibir regalos de la mafia rusa cuando era alcalde de Lloret de Mar, pudiera volver a presentarse. Hoy por hoy Crespo sigue sin estar procesado formalmente, aunque podría estarlo antes de las elecciones del 27 de septiembre.

Otro de los puntos del convenio es la prohibición de donaciones de empresas a partidos políticos, limitando así las aportaciones a la financiación pública y a personas individuales. Con todo, este punto también tiene importantes limitaciones, ya que la Fundación Catdem seguirá aceptando donativos por parte de empresas. Ello tampoco es una cuestión menor, puesto que esta fundación ha sido el epicentro de las sospechas de

financiación ilegal que han recaído sobre el partido a raíz del caso *Palau*. De hecho, CDC tiene embargada judicialmente su sede por este asunto.

El argumento que aportó Conesa para justificar que la fundación vinculada al partido no suscriba el convenio con Transparencia Internacional es que esta entidad no lo prevé en los convenios que firma con partidos políticos.

De cara a legislaciones de futuro, CDC se compromete asimismo a defender las listas abiertas, para propiciar la proximidad entre el político y el elector, afirmó Conesa. Hasta ahora Convergència nunca ha sido partidaria de esta forma de elección con el argumento de que beneficiaría a los candidatos con más posibilidades económicas para hacer campaña.

La fundación de CDC quedará al margen de la nueva regulación interna

ministraciones, valide las cuentas del partido de Artur Mas. Lo hará cada seis meses y los resultados serán públicos, dijo ayer la portavoz de CDC, Mercè Conesa.

Convergència también prevé que queden excluidos de las listas electorales a partir de los próximos comicios —las municipales de mayo— aquellas personas "procesadas". Para que esto ocurra deberán darse tres condiciones: que el posible candidato esté imputado, que se le haya abierto juicio oral y que tenga un escrito de fiscalía en su contra. Esto significa que los políticos que estén simplemente imputados podrán continuar figurando en las listas. Además, el acuerdo se circunscribe solo a este partido y no a Unió, aunque Conesa ha dado a entender que tratarán de que su socio de federación cumpla con estos preceptos de cara a las municipales de mayo.

▶ 3 Febrero, 2015

RICARD CUGAT

PEREJAUME PLANTA UNA ALZINA AL PALAU

Barcelona ◦ En el maridatge de música i arts plàstiques auspicat des de fa tres anys pel Palau de la Música, l'auditori català ha convidat Perejaume a participar en el concert que avui oferirà el Quartet Qvixote. Un recital amb peces de Britten, Haydn, Pärt i Janáček que té com a objectiu reflexionar sobre la idea de somni i que posarà sobre l'escenari la concepció de Perejaume de la naturalesa com a obra d'art. De manera que l'artista obrirà el Palau al món de l'imaginari fent ballar una alzina de cinc metres —«l'arbre més humil que existeix», afirma— que ahir va col·locar a l'escenari. L'acció, *Alzina muntanera*, tancarà el concert del quartet al ritme de la composició creada per a l'ocasió per Pascal Comelade. ¿Ballarà l'alzina? «Dependrà dels músics», apunta rient el creador.

▶ 3 Febrero, 2015

Agenda

«
'Catalunya, terra de crims'
Taula rodona a la Universitat Ramon Llull a les 12.30 h

«
'Els precursors de la modernitat'
Es parla de literatura llatinoamericana, a Caixaforum (19.00 h)

BARCELONA EXPOSICIÓ

'Daniel Blanxar. Passió per la música'. Des d'avui i fins al 7 de març, la Biblioteca de Catalunya ofereix aquesta exposició dedicada al col·leccionista, investigador, professor i enginyer Daniel Blanxar, que arplega en els seus cinc àmbits una selecció de documents representatius del llegat musical que els fills de Blanxar van fer arribar a la Biblioteca de Catalunya i que inclou una enorme i valuosa discoteca personal, una gran col·lecció de rotlles de pianola i una recopilació de catàlegs discogràfics comercials molt rars.

BARCELONA 19.00 CONFERÈNCIA

'La ciència és divertida o ens ha de seduir?' L'Ateneu Barcelonès estrena el nou cicle *Ciència i societat*, a càrrec de Pere Viladot, cap d'educació i activitats del Museu de Ciències Naturals de Barcelona. La imatge estereotipada d'un model de ciència no real ha fet que en els darrers temps hagin proliferat múltiples iniciatives del que s'anomena ciència divertida. Es diu que per acostar la ciència al ciutadà cal fer accions lúdiques en què la gent s'ho passi bé, però s'està aconseguint el que es pretén? No és millor que la ciència sigui apassionant i ens sedueixi per sempre?

BARCELONA 19.45 CONCERT

David, 'Sam', i Neirak Quartet. El Jazz Sí Club (c/ Requesens, 2) ofereix un concert i una *jam session* de pop i rock aquesta nit, a càrrec de David, Sam, i Neirak Quartet.

BARCELONA 20.00 / 22.00 CONCERT

Ramón Escalé & Antonio Sánchez. La societat entre el pianista Ramon Escalé i el percussionista Antonio Sánchez Barranco ha generat una de les propostes més originals i personals en l'escena creativa del país. Un duet inusual els artífexs del qual saben fer confluïr els referents dels seus respec-

El nou espai interpretatiu que ofereix Cosmocaixa ■ ARXIU

Interpretant el Bosc Inundat

BARCELONA MUSEU

Cosmocaixa presenta un nou espai interpretatiu del Bosc Inundat per tal que el visitant s'endinsi en un món ple de sensacions i conegui algunes històries naturals de la selva amazònica i dels seus boscos inundats. La selva amazònica abraça una extensió de cinc milions de quilòmetres quadrats, 150.000 dels quals estan ocupats per boscos inundats; negats d'aigua uns vuit mesos a l'any, presenten una espe-

cial diversitat. Aquest nou espai interpretatiu del Bosc Inundat permet, entre altres coses, descobrir curiositats sobre la seva fauna i flora i entendre millor el funcionament d'aquests espais naturals.

Mitjançant il·lustracions i textos manuscrits que representen el desgastat quadern de camp d'un naturalista, aquest espai explica nocions d'ecologia de la selva amazònica a través d'exemples d'alguns organismes que hi habiten. A més, s'hi exhibeixen

col·leccions de llavors, insectes i peeces procedents del Museu Goeldi de Belém, un interactiu en què es podran escoltar els sons produïts per vint animals amazònics, i un multimèdia amb el qual els visitants obtindran informació sobre els animals que viuen a la instal·lació del Bosc Inundat. El pas per aquest nou espai museogràfic aporta les pistes necessàries per saber què mirar i com mirar.

REDACCIÓ

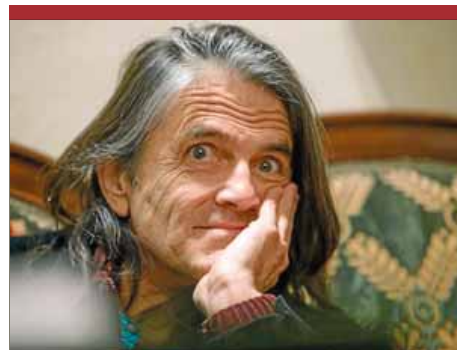

Moment d'"El símbolo y el cuate" ■ ARXIU

Serrat i Sabina en documental

BARCELONA 22.00 CINEMA

Els cinemes Texas projecten el documental *El símbolo y el cuate* amb la presència de Beni Cochambre, que interpreta cançons de Sabina i Serrat.

L'artista Perejaume ■ ALBERT SALAMÉ

Perejaume i Qvixote Quartet, art i música

BARCELONA 20.30 MULTIDISCIPLINARI

L'artista Perejaume presenta una acció plàstica al Palau de la Música durant l'actuació del grup Qvixote Quartet.

tius universos sonors. En el cas de Ramon Escalé, com a flamant director de la Jamboree Big Latin Band i màxim responsable de Barcelona Gospel Messengers, i pel que fa a Antonio Sánchez Barranco, amb una trajectòria que culmina amb el seu primer disc amb The Drumming Society - *Caprichos del destino* - i en la qual sobresurt com a col·laborador habitual de Maria del Mar Bonet, Sílvia Pérez Cruz, Coetus, Miguel Poveda i la Simfònica de Chicago. A la sala Jamboree.

BARCELONA 20.15 CONCERT

'Kodály, gran amic de Pau Casals, amb dos gegants de la música clàssica'. Dins del cicle de concerts *Clàssica a la Reial Acadèmia*, la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi proposa aquest concert de la violoncel Julia Carrasco i la pianista Neus Peris, que interpreten peces de Beethoven, Mendelssohn i Kodály.

BARCELONA 20.30 CONCERT

'Camins de fada'. Al costat del pianista Nikos Stavlas, la soprano Patricia Caicedo presenta un programa de cançons catalanes de Frederic Mompou i Eduard Toldrà amb textos dels grans poetes catalans. A la Sala de Llevant de la Biblioteca de Catalunya.

BARCELONA 20.30 / 21.30 / 22.30 FLAMENC

'Oleándole'. Són tres sessions de música i ball en directe, en un *tablado* a la sala Tarantos de la plaça Reial, que és, des de fa anys, escenari de joves talents. La força del flamenc s'experimenta quan es viu en directe, en el marc d'un petit *tablado*.

BARCELONA 22.00 CONCERT

'Blues Jam Session'. El Harlem Jazz Club de Ciutat Vella (c/ Comtessa de Sobradell, 8) és el marc, un altre dimarts, de les seves *blues jam sessions*, que coordina Hernán El Chino Senra.

▶ 3 Febrero, 2015

Agenda

GIRONA 18.00 CURS

'PNL i creixement personal'. Dins del programa *Cursos 2015 de psicologia i sociologia aplicades*, la Casa de Cultura (plaça de l'Hospital, 6) és la seu d'aquest curs de set sessions a càrrec de Toni Bardera i Trull, professor de comunicació i habilitats socials.

LLEIDA EXPOSICIÓ

19a Biennal d'Art Contemporani Català 2014. D'avui al 28 de febrer, la biblioteca pública de Lleida és el marc d'aquesta exposició, que mostra les últimes tendències plàstiques de vuit joves creadors catalans.

REUS 21.00 TEATRE

'Juli Cèsar / Brut assassi'. Al Teatre Fortuny es representa aquesta obra de Shakespeare amb direcció de Francesc Cero-Ferran. Els reconeguts actors Francesc Orella (Premi Nacional de Teatre 2009, premi Max al millor actor protagonista, 2008), Sergio Caballero (premi al millor actor de la Mostra de Teatre de Barcelona, 2007) i Jacob Torres posen veu i ànima a un dels magnicidis més destacats i il·lustrats de la història universal. L'assassinat de Juli Cèsar, una de les més cèlebres tragèdies de la literatura dramàtica de tots els temps, representa la crònica teatral d'un fet ple de sentiments retrobats: amistat, traïció, glòria, compromís...

BARCELONA TEATRE

▶ **Almeria Teatre.** Sant Lluís, 64. *Copi i Ocaña, al purgatori.* Prèvis els dies 20 i 21 de febrer, 20.00. Estrena, el 23 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00, i diumenges, 17.00.

▶ **Apolo Teatre.** Paral·lel 59. *Cremsats*, fins al 8 de març. Horaris: dimecres, dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Aquitania Teatre.** avinguda Sarrià, 31-33. *Tributo Pepe Rubianes.* Horaris: de dijous a dissabtes, 20.15, i diumenges, 17.45. *Orgasmos, la comèdia.* Horaris: de dijous a dissabtes, 22.00, i diumenges, 19.30.

▶ **Biblioteca de Catalunya.** Hospital, 56. *Una giornata particolare*, a partir de l'11 de març. Dir. Oriol Broggi.

▶ **Círcol Maldà.** C. Pi, 5. *El llarg dinar de Nadal*, Cia. La Ruta 40. Horaris: de dijous a dissabte, 20.00, diumenge a les 18.00. I fins al 15 de febrer, *Expedient K*, amb Dafnis Balduz. Horaris: de divendres a dissabte, 22.00 i diumenge, 20.00.

▶ **Club Capitol, Sala 2.** Rambla, 138. Doble programació: *Animals de companyia.* Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabte, 17.30 i 20.00, i diumenge, 17.30. I David Guapo. Horaris: de dimecres a dissabtes, 22.00, i diumenges, 19.30.

▶ **Club Capitol, sala Pepe Rubianes.** Rambla, 138. Doble programació: *APM? El show.* Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00. I Comedy Zoo amb Angel Martín i Ricardo Castella. Horaris: divendres i dissabte, 22.30, i diumenge, 20.00.

▶ **Condal.** Av. Paral·lel, 91. *Pels pèls*, de Paul Pörtner, direcció Abel Folk, amb Àlex Casanovas, Mercè Comes, Pep Sais, Pep Planas, Beth Rodrigues i Jofre Borràs. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 17.30 i 21.00, i diumenges, 18.00. I en doble programació, els dissabtes, a les 23.30, *Las noches del Club de la Comedia*.

▶ **Goya.** Joaquim Costa, 68. Fins a l'1 de març, *Prendre partit*, de Ronald Harwood, dir. Josep Ma-

<<
Philip Kerr
Conversa amb
l'escriptor al
Conservatori del
Liceu a les 19.30 h

<<
'Dones i ciència'
Debat al CCCB
a les 19.00 h, amb
la participació de
diversos ponents

Els tres actors protagonistes de la comèdia ■ JTRÉGINA

'No és tan fàcil' al Jove Teatre Regina

BARCELONA TEATRE

La companyia Estrena Morena representa al Jove Teatre Regina l'obra de Paco Mir *No és tan fàcil*, una comèdia que parla del món de la parella i de com, uns anys després d'haver-se casat, el protagonista decideix deixar la seva dona i no sap com fer-ho ni quina seria la millor manera.

ria Pou, amb Josep Maria Pou, Andrés Herrera, Pepo Blasco, Sandra Monclús, Sergi Torrecilla i Anna Alarcón. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00. I en doble programació, el divendres 6 de febrer, a les 23.30, Miguel Noguera a *Ultrashow*. I el dissabte 7 de febrer, a les 23.30, *I ara què?*, amb Pep Plaza.

▶ **Gran Teatre del Liceu.** la Rambla, 51-59. Òpera: *Norma*, de Vincenzo Bellini. Dies 8, 9, 11, 12, 14, 15 i 17 de febrer. Recital d'Andreas Scholl, dia 10 de febrer. Sempere Ballett, dues funcions, dies 20 i 21 de febrer. Infantil: El Petit Liceu: *La casa flotant*, dies 14 de febrer, 12.00, i 15 de febrer, 11.00.

▶ **Guasch Teatre.** Aragó 140. Infantil: *Rapunzel*. Horaris: dissabtes, 12.30, 17.00 i 19.00, i diumenges, 12.30 i 17.00. Adults: *Un muerto muy vivo*. Horaris: dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00.

▶ **L'Antic Teatre.** Verdader i Callis, 12. Dia 4 de febrer, *El desplumel*, cabaret, 21.00. Dies 5 i 6 de febrer, *Se diria que aquí no passa nada*, a càrrec del Maestro Jumillano. I els dies 7 i 8 de febrer, *Vestidos inesperados para ceremonias indefinidas*, amb Naiara Mendioroz, Javier Murugarren i Paquiro López, performance tèxtil.

▶ **La Puntual.** Allada Vermell, 15. *Luna, la col·leccionista de paraules*, a càrrec de la companyia Petita Brownie. Per a majors de 3 anys. Horaris: divendres i dissabtes, 18.00, i diumenges, 12.00 i 17.00.

▶ **La Seca Espai Brossa.** c. Flasers, 40. *La nau dels bojos*, Sala Brossa, del 5 al 22 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. *Les criades*, Sala Fregoli, fins al 15 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.30.

▶ **La Villarroel.** Villarroel, 87. Fins a l'1 de març, *El crèdit*, de Jordi Galceran, dir. Sergi Belbel. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 20.30; diumenges, 18.00. I en doble programació, dissabte 7 de febrer, a les 23.00, *Pantomima Full*, amb Alberto Casado i Rober Bodegas. I diumenge 8 de febrer, a les 20.00, Álvaro Carro a *100% natural*.

▶ **Porta 4.** Carrer de l'Església, 4-10 (barri de Gràcia). *iMe*, amb la Cia. Dara, dissabtes 7 i 14 de febrer, 21.00, i diumenges 1.8 i 15, 18.00. *El año del cerdo*, amb Factoria Los Sánchez, dissabtes de febrer, 18.00. *De capgirat a la terra*, amb La Marciana Companyia, diumenges de febrer, 12.00. *L'home dels coixins*, amb Sotacabina Teatre, diumenges de febrer, 20.30. *Loopoesia 2015*, dissabtes 21 i 28 de febrer, 22.00.

▶ **Romea.** Hospital, 51. *Fedra*, de Jean Racine, dir. Sergi Belbel, amb Emma Vilarsaus, Mercè Sampietro, Lluís Soler; Xavier Ripoll, Jordi Banacolocha, Queralt Casasayas i Gemma Martínez. Horaris: de dimarts a dissabtes, 20.30; i diumenges, 18.00. I del 7 de febrer a l'1 de març, *OFF Romea: El bon lladre*, de Conor McPherson, dir. Xicu Masó, amb Josep Julián. Horaris: divendres i dissabtes, 22.45, i diumenges,

20.30. I cicle Solos: Marcos Ordoñez, dilluns 9 de febrer, a les 20.30.

▶ **Sala Atrium.** Consell de Cent, 433. *Sota Zero*, de la Cia. La Peleona. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. *L'arbre de la vida*, d'Aboon Teatre. Horaris: diumenges 8 i 22 de febrer, a les 12.00.

▶ **Sala Beckett.** Gràcia, Alegre de Dalt 55 bis. Fins al 8 de març, *L'efecte*, de Lucy Prebble. Sixto Paz Produccions. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Sala Muntaner.** Muntaner, 4. *L'alè de la vida*, dir. Magda Puyo, fins al 7 de març. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.30. I Luis Pardo, a *Paranoid*. De dijous a dissabtes, 22.45, i diumenges, 20.30.

▶ **Tantarantana Teatre.** carrer de les Flors, 22. Del 4 de febrer a l'1 de març, *Projepte Nisu* presenta *Teenage Dream*. Horaris: de dimarts a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. Programació infantil: del 7 al 22 de febrer, Engruna Teatre presenta *El molinet màgic*. Horaris: dissabtes, 18.00, i diumenges, 12.00.

▶ **Teatre Akadèmia.** Buenos Aires, 4749. *Solo*, d'August Strindberg. Fins al 8 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Borràs.** Pl. Urquinaona, 9. Doble programació: *Dos caras dures en crisis*. Horaris: dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30, i diumenges, 18.00. *Gisela y el libro mágico*. Horaris: dissabtes i diumenges, 12.00.

▶ **Teatre Coliseum.** Gran Via, 595. *The Hole 2*. Horaris: dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 19.00 i 22.30, i diumenges, 17.30 i 21.00.

▶ **Teatre del Raval.** Sant Antoni Abad, 12. *Prorroguem La Monyos*, espectacle musical en català. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Lliure: Gràcia.** Montseny, 47. *Somni americà*, autoría i direcció d'Oriol Tarrasón. La Kompanyia Lliure & Les Antonietes. Fins a l'1 de març. Dijous 5, taula rodona *Agora Lliure-UPF*, a les 18.30. I Diumenge 8, col·loqui amb la companyia després de la funció.

▶ **Teatre Lliure: Montjuïc.** passeig de Santa Madrona, 40-46 / plaça Margarida Xirgu, 1. *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual. Fins al 27 de febrer. Dissabtes, sobretítols en castellà i anglès.

▶ **Teatre Nacional de Catalunya.** Plaça de les Arts, 1. Sala Petita: *No feu bromes amb l'amor*, d'Alfred de Musset. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.00, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Poliorama.** La Rambla, 115. *Minoria Absoluta* presenta *Polònia, el musical*. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Principal.** Rambla 27. Sala B-El Latino: *Tot bé, gràcies*. Horaris: dijous i divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 21.00; i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Victòria.** Paral·lel, 67-69. Dagom Dagom presenta *Mar i Cel*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 17.30 i 21.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Versus Teatre.** Castillejos, 179. Títelles: *Carabassa*, de *Titerearte*. Diumenges, 12.00. Estrena, el 16 de febrer, *Cloaca*, de Maria Goos, dir. Óscar Molina, amb Miquel Sitjar, Pep Papell, Xavi Casan, Ramon Godino i Konstantina Titkova. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00. En català. Estrena, el 24 de febrer, *Vintage*, teatre musical, dir. Daniel Anglès. Horaris: dimarts i dimecres, 20.30. En català.

L'artista visual Perejaume fa "ballar" un arbre aquesta nit al ritme d'una peça del músic Pascal Comelade, en un concert del Quixote Quartet al Palau de la Música

L'alzina ballarina

Montse Frisach
 BARCELONA

Com es pot fer ballar una alzina? L'artista Perejaume, amb l'ajut de la música de Pascal Comelade, intentarà avui que una alzina es "commogui" el suficient perquè, si més no, comenci a girar al ritme de la música. "Probablement els humans tenim menys ànima del que ens pensem, i els arbres molta més del que ens pensem. Per tant, és possible que una alzina balli? Crec que sí", assegura l'artista de Sant Pol de Mar.

L'escenari on l'alzina de Perejaume serà gentilmente convidada a ballar no és qualsevol cosa: la sala gran del Palau de la Música Catalana. L'arbre, que prové d'un viver de Sils, va entrar ahir al migdia per un finestral de la sala Lluís Millet del Palau per ser traslladada immediatament a l'auditori del Palau, on aquesta nit prendrà protagonisme a l'última peça del concert que oferirà el Quixote Quartet.

Perejaume, amb l'alzina sospesa al darrere, a punt d'entrar al Palau ■ ANTONI BOFILL

Es tracta d'una acció de l'artista, inclosa dins del concert, en el marc de les col·laboracions que artistes visuals estan fent dins la programació del Palau.

Un epíleg artístic

Perejaume qualifica d'"epíleg" la seva intervenció al concert i assegura que no ha estat fàcil "afegir alguna cosa" a la densa arquitectura de Domènech i Montaner. "És com haver d'afegir un altre bròquil a tota la vegetació decorativa", diu. Que l'artista hagi triat una alzina no és estrany, ja que és un arbre que apareix regularment tant a la seva obra plàstica com a la seva poesia. "És l'arbre més humil que tenim", corrobora.

Ha estat el mateix artista qui ha encarregat a Pascal Comelade la peça musical que ha de sonar durant l'acció, sota el títol *Alzina Muntanera*. "És una obra totalment identificable de Comelade, però que en cap moment treu protagonisme a l'alzina", afirma Perejaume.

El concert d'avui suposa el debut a la sala gran del Palau del Quixote Quartet, format pels violinistes Daniel Cubero i Maria Sanz, el viola Bernat Bofarull i el violoncel·lista Amat Santacana. El programa inclou tres *divertimenti* de Britten, un quartet de Haydn (compositor que el Quixote Quartet prefereix especialment), i dues obres d'Arvo Pärt i Leos Janacek.

El quartet debuta a la sala gran del Palau, després d'haver actuat un cop al Petit Palau. El violoncel·lista Amat Santacana diu que és un "privilegi" actuar a la sala gran i "un honor fer ballar una alzina".

El Palau integra puntualment les arts plàstiques en la seva programació des de fa dos anys amb obres d'artistes com Bill Viola, Eulàlia Valldosera o Louise Bourgeois. A més de Perejaume, el 2015 hi haurà una exposició d'escultures de bronze de Joan Miró i es presentarà una acció d'Eugenio Ampudia. ■

▶ 3 Febrero, 2015

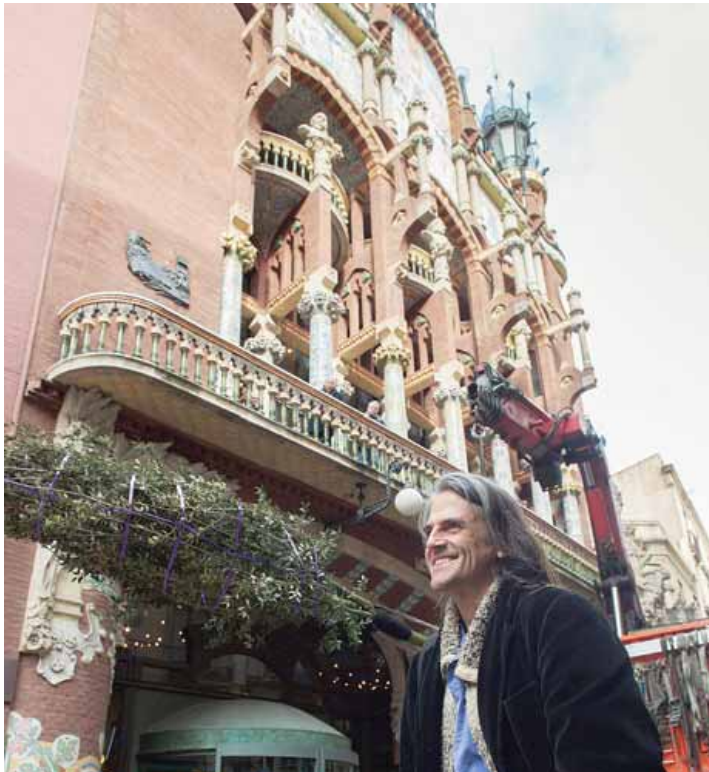
L'artista visual Perejaume fa "ballar" un arbre aquesta nit al ritme d'una peça del músic Pascal Comelade, en un concert del Quixote Quartet al Palau de la Música

L'alzina ballarina

Montse Frisach
BARCELONA

Com es pot fer ballar una alzina? L'artista Perejaume, amb l'ajut de la música de Pascal Comelade, intentarà avui que una alzina es "commogui" el suficient perquè, si més no, comenci a girar al ritme de la música. "Probablement els humans tenim menys ànima del que ens pensem, i els arbres molta més del que ens pensem. Per tant, és possible que una alzina balli? Crec que sí", assegura l'artista de Sant Pol de Mar.

L'escenari on l'alzina de Perejaume serà gentilmente convidada a ballar no és qualsevol cosa: la sala gran del Palau de la Música Catalana. L'arbre, que prové d'un viver de Sils, va entrar ahir al migdia per un finestrall de la sala Lluís Millet del Palau per ser traslladada immediatament a l'auditori del Palau, on aquesta nit prendrà protagonisme a l'última peça del concert que oferirà el Quixote Quartet.

Perejaume, amb l'alzina sospesa al darrere, a punt d'entrar al Palau ■ ANTONI BOFILL

Es tracta d'una acció de l'artista, inclosa dins del concert, en el marc de les col·laboracions que artistes visuals estan fent dins la programació del Palau.

Un epileg artístic

Perejaume qualifica d'"epileg" la seva intervenció al concert i assegura que no ha estat fàcil "afegir alguna cosa" a la densa arquitectura de Domènech i Montaner. "És com haver d'afegir un altre bròquil a tota la vegetació decorativa", diu. Que l'artista hagi triat una alzina no és estrany, ja que és un arbre que apareix regularment tant a la seva obra plàstica com a la seva poesia. "És l'arbre més humil que tenim", corrobora.

Ha estat el mateix artista qui ha encarregat a Pascal Comelade la peça musical que ha de sonar durant l'acció, sota el títol *Alzina Muntanera*. "És una obra totalment identificable de Comelade, però que en cap moment treu protagonisme a l'alzina", afirma Perejaume.

El concert d'avui suposa el debut a la sala gran del Palau del Quixote Quartet, format pels violinistes Daniel Cubero i Maria Sanz, el viola Bernat Bofarull i el violoncel·lista Amat Santacana. El programa inclou tres *divertimenti* de Britten, un quartet de Haydn (compositor que el Quixote Quartet prefereix especialment), i dues obres d'Arvo Pärt i Leos Janacek.

El quartet debuta a la sala gran del Palau, després d'haver actuat un cop al Petit Palau. El violoncel·lista Amat Santacana diu que és un "privilegi" actuar a la sala gran i "un honor fer ballar una alzina".

El Palau integra puntualment les arts plàstiques en la seva programació des de fa dos anys amb obres d'artistes com Bill Viola, Eulàlia Valldosera o Louise Bourgeois. A més de Perejaume, el 2015 hi haurà una exposició d'escultures de bronze de Joan Miró i es presentarà una acció d'Eugenio Ampudia. ■

► 3 Febrero, 2015

El funeral del editor fue ayer.

Multitudinario
adiós al editor
**José Manuel
Lara Bosch** **P6**

Masivo último adiós a José Manuel Lara

FUNERAL EN BARCELONA/ Casi un millar de personalidades despiden al presidente de Grupo Planeta.

Expansión. Barcelona

El funeral del presidente de Grupo Planeta, José Manuel Lara Bosch, reunió ayer en Barcelona a cientos de personalidades del mundo de la cultura, la política y la economía en una misa multitudinaria. Al funeral, que se celebró en la Basílica de la Concepció, acudieron casi un millar de personas, más de la mitad de las cuales abarrotaron la iglesia, aunque el resto tuvo que seguir la ceremonia desde fuera.

Asistieron empresarios y directivos como Antoni Brufau (Repsol), Josep Oliu (Banco Sabadell), Jaume Giró (CaixaBank), Sixte Cambra (Puerto de Barcelona), Marc Puig (Puig), Juan Rosell (Fomento del Trabajo), Salvador Gabarró (Gas Natural Fenosa), Luis Conde (Seeliger y Conde), Isak Andic (Mango),

Enrique Lacalle (Barcelona Meeting Point), Carlos Tusquets (Mediolanum), Emilio Cuatrecasas (Cuatrecasas), Joan Gaspart (Husa), Salvador Tous y Rosa Oriol (Tous) y José Arcas (expresidente de Nestlé). También estaba Salvador Alemany y Francisco Reynés (Abertis), Miquel Roca (Roca Junyent), Javier Monzón (Indra), Jaume Guardiola (Sabadell), Ángel Ron (Popular) y Matías Rodríguez Inciarte (Santander).

Consuelo García-Piriz, viuda de Lara, realizó una breve intervención al inicio de la ceremonia para ensalzar la figura de su marido, "un hombre

Asistieron directivos como Brufau, Oliu, Giró, Puig, Gabarró, Conde, Andic y Cuatrecasas

bueno" al que todo el mundo conocía por su faceta empresarial, pero que, como ella recordó, "dedicaba un 25% de su tiempo a cosas no remuneradas".

Clase política

La clase política estuvo representada por el president de la Generalitat, Artur Mas; la vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría; el alcalde de Barcelona, Xavier Trias; la presidenta del Parlament, Núria de Gispert; los consellers Francesc Homs, Santi Vila y Andreu Mas-Colell, y los ministros Jorge Fernández Díaz y José Manuel García Margallo.

También acudieron Miquel Iceta y Carme Chacón (PSC); Alicia Sánchez-Camacho y Alberto Fernández (PP); Matías Alonso (C's); la delegada del Gobierno en Ca-

El féretro del editor José Manuel Lara a la entrada a la Basílica de la Concepció de Barcelona.

talunya, Llanos de Luna, y el delegado en Barcelona, Emilio Ablanedo. El expresidente del Gobierno José Luis Rodríguez Zapatero; los exministros Narcís Serra, Rodrigo Rato, Josep Piqué, Javier Arenas, Eduardo Zaplana, César Antonio Molina y Eduard Punset; el expresident de la Generalitat José Montilla, y el exalcalde de Barcelona Jordi Hereu, también dieron su último adiós a Lara.

Fueron también a dar un último adiós a Lara los escri-

Dieron su último adiós escritores como Rosa Regàs, Carlos Ruiz Zafón y Maruja Torres

tores Carlos Ruiz Zafón, Rosa Regàs, Pere Gimferrer, Maruja Torres, Javier Sierra, Arturo San Agustín, Rafael Nadal, Sergio Vila-sanjuán, Juan Cruz y Fernando Schwartz.

Del mundo de la comunicación, también acudieron el

presidente de Unidad Editorial, Antonio Fernández Galiano, el presidente de Godó, Javier Godó, el presidente de la Federación de Gremios de Editores de España, Daniel Fernández, y a los editores Blanca Rosa Roca, Emili Rosales, Esther Pujol y Xavier Mallafré; Julio Fernández (Filmax); Mariona Carulla (Palau de la Música), y Carmen Mateu (Festival de Perallada), así como el presidente del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu.

► 3 Febrero, 2015

CRÍTICA DE **ROCK**

Futur gloriós

Adrià Puntí**Lloc i data:** Teatre Joven-
tut; L'Hospitalet de Llobregat.
(30/1/2015)**DONAT PUTX**

Fa 13 anys que Adrià Puntí va publicar el seu darrer àlbum d'estudi. Han passat (li han passat, ens han passat) moltes coses. Des de finals del 2013, però, dóna senyals positius. L'edició del llibre *Incompletament Puntí*, i un seguit de concerts memorables (Auditori de Girona, Palau de la Música, Mercat de Música de Vic...), han precedit la recent edició de *Benvinguts al desastre*, un EP de quatre cançons amb peces noves del cantautor, que aquest 2015 publicarà per fi un nou i anhelat àlbum.

Quan va passar per Barnasants, Adrià Puntí va tenir el bon gust d'homenatjar Ovidi Montllor interpretant al piano *La carnisseria*, amb els colpidors versos de Jaume Subirana passats pel sedàs del blues. El concert tot just començava, però abans d'aquest episodi ja havia puntuat molt alt amb *Esperit*, tema de nova escriptura que va facturar amb guitarra i harmònica. Sol o amb la banda, Puntí va traçar un rumb esplèndid, amb aparença caòtica algunes vegades, tot combinant peces antigues i inèdites. Cal destacar la selvàtica *Subsidi per vell* (que feia pensar en Chuck Berry i James Brown alhora), la concentració lisèrgica d'*Atzucac*, la fusta de crooner que va exhibir a *Tarda d'agost* i el cabaret marca Tom Waits de *Cor emigrant*. Puntí polièdric, inspirat. Present imprescindible, futur gloriós.●

▶ 3 Febrero, 2015

AGENDA

Si voleu publicar una activitat en aquesta pàgina o a l'agenda digital de La Vanguardia, entreu i creeu el vostre compte a: www.lavanguardia.com/agenda

Barcelona ciutat

Homenatge a Calasanz Martí. Els néts d'aquest empresari, propietari de la botiga de brodats a mà Casa Calasanz, de la Rambla Catalunya, 121, i que va tancar el 1975, exposen tres estovalles brodades a mà, premiades el 1929 a l'Exposició Internacional de Barcelona, que tenen com a temàtica la caça, els toros i el Qixot.

Artesania de Catalunya. Banys Nous, 11. Fins el 22 de febrer.

Mitos de Hollywood, William Holden. L'historiador i musicòleg de cinema Joan Padrol parlarà de la vida, personal i cinematogràfica, de les estrelles de la gran pantalla.

Centre civí Urgell. Comte d'Urgell, 145-147 (18.30 hores).

Vespres al Park Güell. A El Park Güell i l'aigua. De muntanya pelada a jardí, Albert Cuchí mostra com Gaudí a través de l'arquitectura i la intervenció en el paisatge pretenia transformar la muntanya pelada en un jardí.

Park Güell. Carrer d'Olot (18.30 h).

Pepita Texidor i el seu món. L'any 2014 es va escaure el centenari de la mort de la pintora de flors Josefa Texidor, la primera dona que va tenir un monument a Barcelona. El Grup d'Història de les Dones vol divulgar la seva figura amb una conferència i una exposició.

Espai Francesca Bonnemaison. Sant Pere més Baix, 7 (19 hores).

Rojo Valentino. Presentació d'aquest llibre de José Luis Segura, en el qual hi ha personatges plens d'addiccions: al sexe, al joc i a la mentida.

Sala Àmbit Cultural El Corte Inglés de Portal de l'Àngel (19 hores).

Còctel de Poemes. Recital de poemes amb projecció d'imatges en cada poema i col·loqui al final.

Casal Cardener. Cardener, 45 (19 h).

La ciència és divertida o ens ha de seduir? Conferència a càrrec de Pere Viladot, cap d'Educació i Activitats del Museu de Ciències Naturals de Barcelona.

Ateneu Barcelonès. Canuda, 6 (19 h).

QUARTET QVIXOTE + ACCIÓ PLÀSTICA DE PEREJAUME
Palau de la Música Catalana
20.30 hores
12 euros

■ En l'afany de mantenir viva l'arquitectura modernista del Palau posant-la en diàleg amb altres obres plàstiques, el Palau de la Música convida avui l'artista Perejaume, que presenta una acció poètica titulada *Alzina Muntanera* que tindrà lloc a manera d'epíleg durant el concert del Quartet Qvixote. La música és de Pascal Comelade.

L'alzina veraç de Perejaume

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Perejaume fon avui la seva poesia visual amb el jardí botànic saturat d'imatges que és la sala gran del Palau de la Música. I ho fa posant una alzina a l'escenari. Una alzina dins del seu test de plàstic que situarà en un lateral, al costat del Quartet Qvixote. Després d'interpretar els *Tres divertiments per a quartet de corda* de Britten, el Quartet núm. 1 de Haydn, més un parell de peces d'Arvo Pärt (*Summa*) i Leos Janáček, els Qvixote intentaran commoure l'alzina de Perejaume amb una peça composta per Pascal Comelade per a l'ocasió.

Es tracta d'una *Alzina Muntanera*, diu el poeta i artista de Sant Pol de Mar, en al·lusió a les composicions muntanyenques de l'arquitecte Domènec i Montaner i a la muntanya mateixa, esclar: un tros de natura que es troba en la pulsio vital de l'obra de Perejaume.

"Cal commoure un arbre, que al cap i a la fi és un instrument de llenya més, com els del quartet de cordes", diu. Així doncs, diàleg amb l'arquitectura? "El Palau ja és un espai molt atapeït, ple de cols, de rams de flors... és més interessant treballar amb els músics".

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Perejaume en el moment d'introduir l'alzina ahir al Palau de la Música

La peça de Comelade -música ambient amb 36 compassos que es van re-

petint amb variacions- és una "peça galana", comenta, per treure a ballar l'alzina.

Pel director artístic del Palau, Víctor García de Gomar, impulsor d'aquests diàlegs amb la plàstica, Perejaume inicia una sèrie de tres propostes -després vindran Eugenio Am-

pudia i Joan Miró- amb què es convida a reflexionar sobre la creació generada entre la vigília i el son. "Un lloc entre la màgia i el surrealisme on la natura envaeix l'art i viceversa", diu Gomar, i Perejaume reacciona ràpidament: "Jo no tinc res de surrealista. Al contrari, tot és molt real en la naturalesa. Vols més miracle que aquest paio movent un carretó amb l'alzina?", es pregunta amb la mirada fixa en el transportista i l'escenari.●

Obligacions fiscals de les entitats. Antoni Sellarès ofereix una sessió informativa sobre les obligacions fiscals de les entitats. Inscripció prèvia: <http://www.jotformpro.com/> Espai Jove La Fontana. Gran de Gràcia, 190-192 (19 hores).

'50 momentos clave en la historia de los Rolling Stones / Leyendo a los Rolling Stones'. Presentació d'aquest llibre de Mariano Muniesa. Casa del Llibre. Passeig de Gràcia, 62 (19 hores).

Els tres d'El Bullí a Barcelona per Disfrutar. Oriol Castro, un dels xefs formats amb Ferran Adrià i Juli Soler a El Bullí parla del restaurant Disfrutar, que, junt amb Eduard Xatruch i Mateu Casañas, han obert al carrer Villarroel. Casa Golferichs. Gran Via, 491 (19 h).

Masoneria: una perspectiva personal. Conferència a càrrec d'Oscar de Alfonso Ortega. Biblioteca Pública Arús. Passeig de Sant Joan, 26 (19 hores).

Cites literàries amb Amèrica. Clàssics literaris i secrets ineludibles. Inici d'aquest cicle de conferències amb *Els precursors de la modernitat*, per Juan Cruz. 4 euros. CaixaForum. Avinguda Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8 (19 hores).

Des d'on tornar a estimar. Presentació d'aquest llibre de Joan Margarit, a càrrec de Jordi Gracia, crític literari i catedràtic de la UB. Llibreria La Central. Mallorca, 237 (19.30 hores).

Intèrprets Catalans. Concert a càrrec del Qvixote Quartet. Durant el concert l'artista plàstic Perejaume farà una acció artística que disposa d'una composició expressa de Pascal Comelade, 12 euros. Palau de la Música (20.30 hores).

'El símbolo y el cuate'. Projecció d'aquest documental de Francesc Relea sobre les figures de dos mestres de la cançó popular, Serrat i Sabina. Bení Cochambre, del grup Hotel Cochambre, interpretarà cançons dels dos protagonistes. 3 euros. Cinemes Texas. Bailèn, 205 (22 h).

► 31 Enero, 2015

DANIEL LIGORIO

CONCERTISTA DE PIANO

Pianista les vint-i-quatre hores

Optimista, cordial, ambiciós, impulsiu, apassionat, amè, erudit i rigorós. Daniel Ligorio és pianista les vint-i-quatre hores del dia, i es declara un perfeccionista selectiu. «Sóc molt maniàtic i gairebé obsessiu en la meua professió. Sobretot pel que fa a trobar l'equilibri perfecte en l'obra que haig d'interpretar. A més, els pianistes sempre ens trobem amb un gran handicap: l'instrument amb el qual estudiem no és mai el mateix que toquem en els concerts. I això no és cap ximpleria.

Per això, en aquest aspecte, he fet un treball d'investigació bastant rigorós per a ser capaç de tocar qualsevol piano sense problemes. I m'ha funcionat molt bé», explica. La disciplina és una de les altres qualitats que caracteritzen el músic vallesà. Com també l'entusiasme. La temperatura habitual de Daniel Ligorio és la d'ebullició, sobretot davant del piano. «De vegades, les meves interpretacions fins i tot són massa intenses i passionals», reconeix.

«El públic de Sabadell sempre m'acull molt bé»

Josep Gamell

Els concertistes de piano es guanyen bé la vida?

Si fas moltes trucades, sí. Tot és qüestió de contactar amb la gent, fer dossiers, enviar-los... Moure't, bàsicament. També has d'estar reinventant-te continuament. A part, és clar, s'ha d'estudiar i tocar bé. Per tant, les vessants comercial i artística han d'anar agafades de la mà.

El també pianista Joaquín Achúcarro declarava que l'encant d'aquesta professió és, per dir-ho d'alguna manera, el perill, viure a la corda fluixa...

Té tota la raó. Cada concert és un examen. És fantàstic poder tocar als millors escenaris del món, però després has de demostrar que estàs capacitat per a fer-ho. Ningú mai no sap què pot passar la propera vegada. Res et garanteix allò que vindrà després, malgrat que ho hagis fet molt bé el dia anterior.

Quina és la seva relació amb Sabadell?

Vaig estudiar al Conservatori de Música de Sabadell. Tots els records que tinc de la ciutat són magnífics. Vaig passar-hi uns anys molt bons. Recordo especialment l'Adolf Pla i el Gabriel Amat, que van ser els meus professors de piano en diferents cursos; i també el Josep Maria Pladevall, Bernat Castillejo, Josep Lluís Puig... A més, Sabadell és una ciutat on he actuat sovint i el públic sempre m'ha acollit molt bé.

Què recorda de la seva infantesa?

Jo dividiria la meua infància en dues parts: la primera, a Martorell, que és on vaig néixer i vaig viure fins als set anys. Residia en un pis del carrer Luis Galla. D'aquest període recordo els jocs — acostumava a jugar a futbol amb els nens del veïnat en el pati interior de l'edifici — i poca cosa més. La segona part comença quan em trasllado a viure a Cerdanyola del Vallès, concretament al carrer Re-

naixement, amb la família. Vaig començar a estudiar música de molt petit i, per tant, les hores de joc es van reduir bastant. La música, i el piano en el meu cas concret, de manera moltes hores d'estudi i molt compromís.

Qui va descobrir el seu talent musical tan primerenc?

El professor de música de l'escola Juan Ramón Jiménez, a Martorell, que era el centre on vaig estudiar fins als sis anys. Ell va ser qui va comentar a la seva mare que jo tenia aptituds musicals. I li va recomanar que em matriculés en una escola de música quan complís els set anys.

Dit i fet.

Sí. A més va resultar que el nostre trasllat a Cerdanyola va coincidir amb la inauguració en aquesta mateixa població de l'Ateneu, un centre cultural molt important que avui encara funciona i on es feien moltes activitats, entre aquestes, classes de música. A l'Ateneu vaig despuntar ràpidament. Vaig començar a estudiar piano amb set anys i als nou ja em presentava al concurs

de Joventuts Musicals de Vilafranca del Penedès, on vaig assolir el primer premi en la categoria dels més joves.

Recorda quin repertori va presentar?

Sí. Vaig tocar el minuet en La major de l'àlbum d'Ana Magdalena Bach; un estudi de Czerny i la sonatina número 5 de Beethoven.

Vostè ha estat un nen prodigi.

(Riu) La veritat és que des que vaig guanyar aquest primer concurs de Vilafranca vaig tenir molt clar que el meu futur aniria encaminat cap a la música. Per a un nen petit el fet de guanyar un concurs és bastant definitiu. Et marca molt. A nivell familiar i també personal.

Hi havia alguna tradició musical a la família?

La veritat és que no.

També componia?

La composició sempre m'ha atret bastant. Però com gairebé totes les coses, això requereix molt de temps i maduració. O fas una carrera concer-

tística com és el meu cas o compons. Però mai se sap... (Somriu)

Quins compositors admirava?

Suposo que els típics. De fet, tots els compositors que la història ha reconegut teòricament són músics de molta qualitat. Per això no et sabia dir si Beethoven és millor o pitjor que Bach, Mendelssohn que Schubert o Chopin que Debussy. Tots tenen obres millors, pitjors o més o menys importants.

Quantes hores dedicava a l'estudi del piano?

Quan vaig començar a estudiar a l'institut sis, set o vuit hores diàries.

I com ho compaginava amb els altres estudis?

Com podia. (Riu)

Era bon estudiant?

Tenint en compte que hi dedicava la dècima part de temps que la resta de companys, crec que sí que ho era. Era un estudiant de Bé o Notable. Tot i que per la manca de temps sempre havia d'estudiar la nit abans de l'examen. I a correu.

Entrevista

El pianista vallesà Daniel Ligorio va estudiar al Conservatori de Música de Sabadell

Foto: JOSEP GAMELL

Doncs depèn de si tens feina o no.

Sembla un món individualista.

També depèn. Construir una interpretació és un treball individualista, sens dubte. Però a mi m'agrada molt compaginar els concerts de solista amb el del meu grup de música de cambra. I quan toco amb l'acompanyament d'una orquestra també m'haig de posar d'acord amb els músics, és clar.

Si hagués d'escollir un concert...

Per a mi, un dels més macos que he tocat és el Concert núm. 2 en do major de Rachmaninov. A nivell pianístic és molt maco. Cada tema és un clàssic.

Quins són els seus intèrprets favorits?

Rubinstein, Curzon, Alcía de Larrocha...

Quin és l'auditori més significatiu on ha actuat?

El Palau de la Música, a Barcelona. És molt emblemàtic. I ho és per molts factors. Emotius i també perquè és un auditori únic en el món. Quan vas a tocar al Palau, si mires amunt, el primer que veus quan entres per la porta —molt petita, per cert— que dona accés a l'escenari és la cara de Beethoven. Jo tenia 20 anys i em va impressionar molt tenir el compositor allà dalt. Era com si m'estigués vigilant! (Riu)

Com es definiria en poques paraules?

Podríem dir que sóc optimista, ambiciós i impulsiu.

Cuida molt la imatge?

Només quan la situació ho requereix. Normalment vaig vestit d'esport. No sóc gaire presumit.

I en els concerts?

Vaig amb frac quan toco amb orquestra i amb vestit negre i jersei negre de coll alt quan toco en solitari. A l'estiu, amb vestit negre i camisa blanca oberta.

Quin perfum porta?

Normalment porto massatge d'afaitar Floid, desodorant XS, de Paco Rabanne, i colònia Bulgari. He de reconèixer que el tema dels perfums m'encanta.

D'on li ve aquesta afició tan curiosa?

Mira, un dels plaers més grans que hi ha quan seus a platea és poder olorar els perfums que porta la gent. Recordo que quan anava a escoltar algun concert al Palau de la Música

comprava bitllet de general o més amunt, però a mitja part mirava quins selents quedaven buits a platea i hi baixava a seure. Els que controlaven l'entrada ja em coneixien i feien els ulls grossos. Recordo un concert molt especial on el meu olfacte va rebre la fragància de deu o dotze perfums alhora. Va ser una sensació d'allò més al·lucinant. El perfum, igual que la música, és un llenguatge universal.

Té més aficions?

M'agrada moltíssim llegir. I també tot allò relacionat amb les arts escèniques: teatre, cinema...

Fins i tot va participar en una pel·lícula...

(Somriu) Sí, en dues. A *The food of love*, de Ventura Pons, i a *El silenci abans de Bach*, de Pere Portabella.

Quin paper hi feia?

A *The food of love* no feia exactament un paper.

I doncs?

A part d'assessorar musicalment el director, vaig posar les mans en una escena en la qual sortia un pianista que tocava a Nova York. A *El silenci abans de Bach*, però, ja vaig fer un breu paper d'actor. Feia d'un Mendelssohn jove, i caracteritzat de l'època, és clar.

És supersticiós?

Ho sóc amb perspectiva. És a dir, no sóc supersticiós pel que fa al número tretze, el gat negre o passar per sota d'una escala, sinó per exemple de dir: «Mira, si això que faig surt bé, repercutirà en una altra cosa.»

Quin és el seu paisatge ideal?

La platja.

I el seu color preferit?

El vermell.

És una persona religiosa?

No, en absolut.

De què té por?

De perdre coses amb les quals m'hi trobo bé a nivell vital.

És fàcil d'emocionar?

Depèn. Tots tenim un interruptor que si l'apremem, s'encén o s'apaga.

I a vostè quin interruptor se li encén?

El de la música i la resposta col·lectiva de la gent. Per exemple, que cent mil persones reaccionin d'una manera davant d'un acte determinat sempre m'ha emocionat molt ■

A quina escola anava?

A Cerdanyola primer vaig estudiar al col·legi Els Saltells, que era al costat de casa. Posteriorment vaig anar al Col·legi Montserrat, on vaig acabar l'EGB. Després vaig fer el BUP i el COU a l'Institut Pere Calders.

Quines eren les seves assignatures preferides?

Això sempre ha anat molt lligat amb els professors. Recordo, per exemple, haver-ho passat molt bé a les classes de filosofia o d'història, a l'Institut. Però jo mai no he tingut predilecció per una assignatura o bé una altra. Si el professor m'agradava, l'assignatura em resultava interessant.

A dia d'avui, com es veu?

Aquesta és una qüestió molt subjectiva. Hom, professionalment, sempre té uns objectius molt ambiciosos, però també és veritat que quan miro cap enrere veig que he fet molta feina i que, sortosament, sóc un pianista que fa gaudir al públic. Almenys jo tinc aquesta percepció. La gent em té molta estima perquè intento donar el màxim en cada concert.

El secret de l'èxit? Penso que la complicitat amb el públic és fonamental. I aquesta comunió, en la majoria dels meus concerts, es produeix.

Alguna clau per a ser bon pianista?

Estudiar molt i, sobretot, gravar tot allò que un toca. Cada dia. És importantíssim. Jo sempre explico als meus alumnes del Conservatori que gravar-se és com mirar-se al mirall abans de sortir de casa. Oi que tots ho fem? Doncs en la música, igual. Tocar, gravar i escoltar. D'aquesta manera veus les coses que es poden millorar i això va fent que tu, dia a dia, vagis pujant el nivell. La concentració també és important, és clar, però aquesta ja ve donada d'una manera natural. M'és molt difícil pensar que una persona surt a tocar i està pensant en una altra cosa.

I el talent?

El talent ja es pressuposa. Sense talent no cal que et preocupis, que no faràs res. Per a mi el talent, pel que fa a la música, és una barreja entre imaginació i capacitat de veure la música com un llenguatge. Per

posar un exemple: un mecànic amb talent és aquella persona que obre un motor i ja sap de manera natural com funcionen les coses. És a dir, llegeix perfectament el llenguatge de les maquinàries. Doncs en la música passa el mateix. La música és un llenguatge abstracte però que té unes regles. A partir d'aquí, hi ha persones que tenen més capacitat de percepció que unes altres. I això influeix en el ritme, en la respiració, en la capacitat de comunicació... Normalment els músics que no comuniquen són aquells que només veuen notes seguides. I això, per si sol, no és cap llenguatge. El llenguatge està format per frases, significats dins de les frases, pauses... Quan un parla, per exemple, les pauses són molt importants. Doncs quan toca és el mateix. Llavors el públic rep un missatge o només rep notes. Aquesta és la diferència.

És difícil sobreviure en el món de la música?

Depèn. Imagino que com a totes les professions. És difícil sobreviure sent metge?